

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1708

гр. София, 02.03.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в закрито заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

като разгледа дело номер **707** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от К. К. Т., ЕГН [ЕГН], чрез адв. З.-САК, срещу Заповед № 537/06.03.21 г., издадена от Н. С., мл. автоконтрольор в група 01, сектор „ПП“ при СДВР, с която на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП- временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, като на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелството за управление №282609311. Отделно от жалбата е направено искане от 02.03.22 г., на основание чл.166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, да се спре предварителното изпълнение на заповедта за прилагане на ПАМ, като се твърди, че от допуснатото по закон предварително изпълнение, следва значителна и трудно поправима вреда за жалбоподателя, като е засегнат особено важен негов интерес – същият не може да упражнява правата си на собственик, свързана с управление на МПС.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране, по което е образувано настоящото адм. д. № 707/2022 г. е процесуално допустимо, предвид това че е направено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ № 537/06.03.21 г., по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП.

Разгледано по същество, е неоснователно.

Съгласно чл.171 ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, сред които е и тази по т. 1, б. „б“ – „временно отнемане на

свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи .“

В съответствие с чл.172 от ЗДВП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез визираните в нормата способи, като в случаите по чл. 171, т. 1, букви "б", "е" и "ж" свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изема със съставянето на акта за установяване на административното нарушение.

Предварителното изпълнение на заповедта за прилагане на ПАМ по чл.171, т.1,б. „б“ ЗДВП е по силата на закона- чл.172, ал.6 от ЗДВП.

Предпоставките за спиране изпълнението ѝ са визираны в чл.166, ал.2 от АПК, приложим на основание ал. 4 от същата норма.

Съгласно Тълкувателно решение № 5/08.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (какъвто е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Анализът на текста води до обосноваия извод, че в тежест на лицето, поискала спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на разпоредбата предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя. В случая като такава конкретна вреда жалбоподателят твърди невъзможност да упражнява правото си на собственост, което е свързано с управляване на МПС. По делото, обаче, не са представени никакви доказателства в тази посока, за да прецени съдът дали налагането на ПАМ възпрепятства изпълнението на същите. Производство по реда на

чл. 166 е такова, по което съдът следва да се произнесе незабавно с определение и поради това не предполага оставянето на искането за спиране без движение за уточняване на твърдените вреди или за представянето на нови доказателства.

На следващо място, искането е за спиране на акт, по отношение на допуснато за него предварително изпълнение, по силата на закон - ЗДвП. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния (в случая интересът на физическо лице). Преценката не е на органа, а на законодателя. Очевидно евентуалните вреди, които би могъл да търпи жалбоподателя са преценени като такива, които не могат да се противопоставят на обществения интерес, който следва да бъде защитен.

При съобразяване на горните факти и обстоятелства се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта. Противопоставеният с искането интерес в случая не се нуждае от защита в по-голяма степен от охранения от закона чрез допускането на предварително изпълнение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.166, ал.2 АПК, Административен съд-София- град, Трето отделение, 71 състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искането на К. К. Т., ЕГН [ЕГН], за спиране на Заповед № 537/06.03.21 г., издадена от Н. С., мл. автоконтрольор в група 01, сектор „ПП“ при СДВР, с която на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. “б“ от ЗДвП- временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, като на основание чл. 172, ал. 2, т. 3 от ЗДвП е отнето свидетелството за управление №[ЕИК].

Определението може да бъде оспорено в 7-дневен срок от съобщаването му с частна жалба, подадена чрез АССГ, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: